

Sygnatura akt *II K 51/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wołowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Tomasz Paprocki

Protokolant Edyta Lickiewicz

po rozpoznaniu w dniach 1 kwietnia 2015 r., 3 czerwca 2015 r., 19 sierpnia 2015 r., 30 września 2015 r., 25 listopada 2015 r., 13 stycznia 2016 r. i 16 marca 2016 r.

sprawy

1. M. Ż., syna M. i A. z domu O., urodzonego w dniu (...) w B.

oskarżonego o to, że

I. w okresie od 2006 r. do dnia 8 czerwca 2014 r. w W., w miejscowościach M., w S. i innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. G., W. W. (1), M. R., K. J. środki odurzające w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 1.492 gramy za 30 zł za jeden gram oraz środki psychotropowe w postaci amfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 40 gramów za 30 zł za jeden gram, a w szczególności:

- w okresie od 2008 r. do dnia 6 czerwca 2014 r. w W. sprzedał W. W. (1) nie mniej niż 308 gramów marihuany;
- w okresie od 2009 r. do dnia 8 czerwca 2014 r. w L. i w W. sprzedał M. R. nie mniej niż 159 gramów marihuany;
- w 2013 r. w W. sprzedał K. J. nie mniej niż 15 gramów marihuany, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodów,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. w związku z art. 12 kk w związku z art. 65 § 1 kk

II. w dniu 9 czerwca 2014 r. w W., wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. posiadał znaczne ilości środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 54,56 grama, przy czym w samochodzie m-ki V. (...) nr rej. (...) posiadał nie mniej niż 0,22 grama marihuany, zaś w mieszkaniu w W. przy ul. (...) posiadał nie mniej niż 54,34 grama marihuany,

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r.

2. M. R., syna W. i M. z domu T., urodzonego w dniu (...) we W.

oskarżonego o to, że

III. w okresie od 2009 r. do dnia 9 czerwca 2014 r. w L., w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. posiadał znaczne ilości środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 159 gramów, które to narkotyki kupował od M. Ż. w szczególności:

- w dniu 9 czerwca 2014 r. w mieszkaniu przy ul. (...) w L. posiadał środek odurzający w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 3,55 gramów, który kupił od M. Ż., przy czym w 2013 r. w L. dwukrotnie udzielił środki odurzające w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 2 gramy nieustalonym osobom, które uprzednio zakupił od M. Ż.,

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. i art. 58 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk

3. W. W. (1), syna M. i K. z domu W., urodzonego (...) w B.

oskarżonego o to, że

IV. w dniu 9 czerwca 2014 r. w mieszkaniu przy ul. (...) w W., wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. uprawiał jeden krzew konopi,

tj. o czyn z art. 63 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r.

V. w okresie od 2008 r. do dnia 6 czerwca 2014 r. w W., w miejscowościach M. i w S., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r., posiadał znaczne ilości środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 333 gramy, a w szczególności:

- w okresie od 2008 r. do dnia 6 czerwca 2014 r. w W. kupił od M. Ż. nie mniej niż 308 gramów marihuany,

- w okresie od 2012 r. do 2013 r. w W. kupił od K. W. nie mniej niż 10 gramów marihuany,

- w okresie od 2013 r. do maja 2014 r. w miejscowościach M. i w S. kupił od J. O. nie mniej niż 15 gramów marihuany,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. w związku z art. 12 kk

4. K. W., syna J. i E. z domu S., urodzonego (...) w B.

oskarżonego o to, że

VI. w okresie od 2012 r. do 2013 r. w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił środki odurzające W. W. (1) w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 10 gramów za kwotę 30 zł za jeden gram marihuany,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. w związku z art. 12 kk

5. J. O., syna W. i L. z domu Konowalem, urodzonego (...) w miejscowości H. (Ukraina)

oskarżonego o to, że

VII. w okresie od 2013 r. do maja 2014 r. w miejscowości M. i w S., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił środki odurzające W. W. (1) w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 15 gramów, za kwotę 30 zł za jeden gram marihuany,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. w związku z art. 12 kk

- I. uznaje oskarżonego M. Ż. za winnego tego, że w okresie od 2008 r. do 8 czerwca 2014 r. w W. i na terenie powiatu (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, a także w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodów, udzielał innym osobom środki odurzające w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 1020 gramów, sprzedając z zyskiem ten środek odurzający za cenę 25-30 zł za jeden gram, to jest uznaje oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w związku z art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk oraz na podstawie art. 33 § 2 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 30 (trzydzieści) zł;
- II. uznaje oskarżonego M. Ż. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
- III. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk łączy wymienione wyżej kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu M. Ż. karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- IV. na podstawie art. 69 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i na podstawie art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesza oskarżonemu M. Ż. wykonanie wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności na okres 3 (trzech) lat próby;
- V. na podstawie art. 73 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk oddaje oskarżonego M. Ż. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;
- VI. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego M. Ż. przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości osiągniętej przez oskarżonego korzyści z popełnienia przestępstwa w wysokości (...) (dwadzieścia pięć tysięcy pięćset) zł;
- VII. na podstawie art. 62a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii umarza postępowanie w stosunku do oskarżonego M. R. o czynny z art. 62 ust. 1 tejsze ustawy polegające na tym, że oskarżony w okresie od połowy 2009 r. do 9 czerwca 2014 r. w W. wielokrotnie posiadał w nieznacznej ilości uprzednio zakupione od M. Ż. środki odurzające w postaci marihuany, które kupował, posiadał i przeznaczał na własny użytek;
- VIII. uniewinnia oskarżonego M. R. od popełnienia zarzucanego mu czynu polegającego na tym, że oskarżony w 2013 r. w L. dwukrotnie udzielił nieustalonym osobom środki odurzające w postaci marihuany;
- IX. na podstawie art. 1 § 2 kk w zw. z art. 17 § 1 pkt 3 kpk umarza postępowanie wobec oskarżonego W. W. (1) o zarzucony mu i opisany w punkcie IV części wstępnej wyroku czyn z powodu jego znikomej społecznej szkodliwości;
- X. na podstawie art. 101 § 1 pkt 4 kk i art. 102 kk w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 kpk umarza postępowanie przeciwko oskarżonemu W. W. (1) o czynny z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii polegające na tym, że oskarżony w okresie od 2008 r. do 8 czerwca

2009 r. w W. wielokrotnie posiadał w nieznaczonej ilości uprzednio zakupione od M. Ż. środki odurzające w postaci marihuany;

XI. na podstawie art. 62a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii umarza postępowanie w stosunku do oskarżonego W. W. (1) o czynny z art. 62 ust. 1 tejże ustawy polegające na tym, że oskarżony w okresie od 9 czerwca 2009 r. do 6 czerwca 2014 r. w W. wielokrotnie posiadał w nieznaczonej ilości uprzednio zakupione środki odurzające w postaci marihuany, które kupował, posiadał i przeznaczał na własny użytek;

XII. uniewinnia oskarżonego K. W. od popełnienia zarzuczonego mu czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku;

XIII. uznaje oskarżonego J. O. za winnego tego, że w okresie od 2013 r. do maja 2014 r. w M. i S., działając w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu, a także w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pięciokrotnie udzielił W. W. (1) środki odurzające w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 15 gramów, sprzedając je po cenie 30 zł za jeden gram, przy czym czynny te stanowiły wypadki mniejszej wagi, to jest uznaje oskarżonego za winnego popełnienia pięciu przestępstw z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i na podstawie art. 59 kk odstępuje od wymierzenia kary;

XIV. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka od oskarżonego J. O. nawiązkę w wysokości 4000 (czterech tysięcy) zł na rzecz Stowarzyszenia (...) z siedzibą w W.;

XV. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu M. Ż. na poczet orzeczonej kary grzywny i kary pozbawienia wolności, w razie zarządzenia jej wykonania, okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniach od 9 czerwca 2014 r. do 5 grudnia 2014 r., przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny;

XVI. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca oskarżonemu W. W. (1) dowód rzeczowy w postaci telefonu komórkowego marki S. (...) -419 ((...) 1975 – (...), ujęty i opisany w wykazie dowodów rzeczowych nr III/257/14 pod pozycją 12 na karcie 144 akt;

XVII. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca oskarżonemu M. R. dowody rzeczowe w postaci: telefonu komórkowego marki S. (...) bez karty SIM, telefonu komórkowego marki LG nr (...) bez karty SIM, telefonu komórkowego marki N. nr (...) z kartą SIM O. nr (...), telefonu komórkowego marki S. koloru czarnego z logo O., ujęte i opisane w wykazie dowodów rzeczowych nr IV/258/14 pod pozycjami 14,15,16,17 na karcie 214 akt;

XVIII. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca oskarżonemu M. Ż. dowody rzeczowe w postaci: pendrive E. (...), pendrive T. (...), pendrive S., pendrive Genie, karty pamięci K., karty pamięci SanDisk, karty SIM sieci P. nr (...), karty SIM sieci P. nr (...), karty SIM sieci P. nr (...), karty SIM sieci T- nr (...), telefonu komórkowego marki M. (...) wraz z baterią i kartą SIM sieci (...) nr (...), telefonu komórkowego marki S. (...) wraz z baterią, kartą SIM sieci TAK TAK nr (...) - nr abonenta; nr karty (...) oraz z kartą pamięci M. (...), ujęte i opisane w wykazie dowodów rzeczowych nr VIII/262/14 pod pozycjami 43 - 53, 55 - 56 na karcie 691 akt;

XIX. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 45a kk orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci: doniczki z ziemią i drzewkiem, krzakiem ziela konopi (i zarządza zniszczenie ziela), lufki koloru czarnego, fufki koloru czarnego z niebieskim dnem, fufki szklanej z napisem (...) 03.02.2012 r., pudełka metalowego z zawartością nasion (i zarządza zniszczenie nasion), ujętych i opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr

III/257/14 pod pozycjami 8 - 11 i 13 na karcie 144 akt, metalowego urządzenia przypominającego bębenek do rewolweru, tzw. młynek do mielenia, fajki koloru srebrnego i ebonitowego do palenia, dwóch opakowań tzw. bibulek O. (...), szklanej lufki o długości ok. 25 cm ze śladami użytkowania, metalowo – drewnianej lufki o długości ok. 3 cm, słoika typu TWIST z zawartością suszu roślinnego (i zarządza zniszczenie suszu), ujętych i opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr IV/258/14 pod pozycjami 18-23 na karcie 214 akt, 96 sztuk małych woreczków strunowych, ujętych i opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr VIII/262/14 pod pozycją 54 na karcie 691 akt;

XX. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci: opakowania po papierosach LM Link z zawartością niewielkiej ilości suszu roślinnego koloru zielonego – zapakowanego w całości do bezpiecznej koperty nr (...) i worka foliowego z zawartością suszu roślinnego koloru zielonego – zapakowanego w całości do papierowej koperty, ujętych i opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr VIII/262/14 pod pozycjami 59 i 60 na karcie 691 akt i zarządza ich zniszczenie;

XXI. na podstawie art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego M. Ż. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 2100 (dwa tysiące sto) złotych.

XXII. na podstawie art. 627 kpk i art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego J. O. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 30 (trzydzieści) złotych;

XXIII. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk w części uniewinniającej i umarzającej kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa z wyjątkiem należności z tytułu ustanowienia obrońcy z wyboru przez oskarżonego M. R..

Sygn. akt II K 51/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. Ż. m.in. w latach 2006 – 2014 mieszkał w W. i w roku 2008 postanowił zająć się handlem środkami odurzającymi. W tym celu rozpoczął zakup marihuany (ziela konopi indyjskich) i dalszą jej odsprzedaż z zyskiem za kwotę 25-30 zł za jeden gram, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodów.

Łącznie M. Ż. udzielił odpłatnie innym osobom na terenie powiatu (...) środki odurzające w ilości nie mniejszej niż 1020 gramów marihuany, osiągając przychód w wysokości nie mniejszej niż 25500 zł.

Dowód:

- wyjaśnienia W. W. (1), k. 154-155, 1955-1956, 2039,
- protokół okazania, k. 161,
- wyjaśnienia K. G., k. 320, 364, 1134, 1136-1138, 1987-1988,
- wyjaśnienia M. R., k. 234, 1140-1141, 2039,
- wyjaśnienia i zeznania K. J., k. 530, 1986,
- protokół okazania, k. 532,

- wyjaśnienia M. Ż., k. 699-700, 707, 1145, 1954-1955, 2039,
- protokół przeszukania, k. 654-656.

Handlem marihuaną M. Ż. trudnił się do dnia 8 czerwca 2014 r., bowiem w dniu 9 czerwca 2014 r. został zatrzymany przez policję. W tym też dniu ujawniono w jego samochodzie marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) 0,22 grama marihuany, a w jego mieszkaniu w W. przy ul. (...) 54,34 g marihuany.

Dowód:

- wyjaśnienia M. Ż., k. 699-700, 707,
- protokoły przeszukania, k. 671-673, 678-680,
- protokoły użycia wagi, k. 685-686, 688-689,
- protokoły użycia testera narkotykowego, k. 687, 690,
- opinia biegłego, k. 1006-1009.

Jednym z klientów M. Ż. był M. R., który w okresie od połowy 2009 r. do 9 czerwca 2014 r. kupował od niego marihuanę w ilościach od 2 do 5 gramów w miesiącu, które to środki odurzające przeznaczał na własny użytek. W dniu 9 czerwca 2014 r. ujawniono w jego mieszkaniu tego rodzaju środek odurzający w ilości 3,55 g.

Dowód:

- protokół okazania, k. 236-237,
- protokół przeszukania, k. 211-213,
- dowody rzeczowe, k. 214,
- wyjaśnienia M. R., k. 234-235, 1140-1141, 1956-1957, 2039,
- protokół użycia testera narkotykowego, k. 225,
- protokół użycia wagi, k. 226-227,
- opinia biegłego, k. 1006-1009,
- wyjaśnienia M. Ż., k. 699-700, 707, 1145, 1954-1955, 2039.

W 2013 r. M. R. udzielił innej, nieustalonej osobie marihuanę w łącznej ilości 2 gramów.

Dowód:

- wyjaśnienia M. R., k. 234-235, 1956-1957, 2039.

Kolejnym z klientów M. Ż. był W. W. (1), który w okresie od 2008 r. do 6 czerwca 2014 r. kupował od niego marihuanę w ilościach około 4 gramów w miesiącu.

Ponadto W. W. (1) w latach 2012 – 2013 kupił od innej nieustalonej osoby o imieniu K. marihuanę w łącznej ilości około 10 gramów.

W. W. (1) pięciokrotnie kupił również w okresie od 2013 r. do maja 2014 r. w M. i S. marihuanę od J. O. w łącznej ilości 15 gramów, którą ten sprzedał mu za 30 zł za jeden gram.

Wszystkie wyżej wymienione środki odurzające W. W. (1) przeznaczał na własny użytek.

Dowód:

- wyjaśnienia W. W. (1), k. 154-155, 169, 1955-1956, 2039,
- protokół okazania, k. 163,
- wyjaśnienia J. O., k. 599-600, 1957-1958,
- protokół okazania, k. 601,
- wyjaśnienia M. Ż., k. 699-700, 707, 1145, 1954-1955, 2039.

Osobą o imieniu K., która w latach 2012 – 2013 sprzedawała marihuanę W. W. (1) nie był K. W..

Dowód:

- wyjaśnienia W. W. (1), k. 154-155, 169, 1955-1956, 2039,
- wyjaśnienia K. W., k. 169, 452-453, 1956,
- protokół przeszukania, k. 437-439.

W trakcie przeszukania w dniu 9 czerwca 2014 r. mieszkania W. W. (1) w W. przy ul. (...) ujawniono, że uprawiał on w mieszkaniu i na własne potrzeby jeden krzew konopi indyjskich.

Roślina ta miała 15 cm wysokości, a waga uzyskanego z niej środka odurzającego wynosiła 0,87 grama.

Dowód:

- opinia biegłego, k. 177-178, 173-174,
- protokół przeszukania, k. 141-143,
- dowody rzeczowe, k. 144,
- wyjaśnienia W. W. (1), k. 154-155, 169, 1955-1956, 2039.

W toku postępowania przygotowawczego M. Ż. przyznał się do zarzucanego mu czynu polegającego na posiadaniu środków odurzających. Nie przyznał się do handlu środkami odurzającymi i składał wyjaśnienia.

M. R. przyznał się do popełnienia zarzuconych mu przestępstw i złożył wyjaśnienia.

W. W. (1) przyznał się do popełnienia zarzuconych mu przestępstw i złożył wyjaśnienia.

K. W. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i złożył wyjaśnienia.

J. O. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i złożył wyjaśnienia.

W toku postępowania sądowego M. Ż. ponownie przyznał się do czynu polegającego na posiadaniu marihuany, w pozostałym zakresie nie przyznając się do zarzucanego mu przestępstwa i składając wyjaśnienia.

M. R. przyznał się do posiadania marihuany i do udzielenia jej innej osobie oraz złożył wyjaśnienia.

W. W. (1) przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów, kwestionując ilość posiadanej marihuany i składając wyjaśnienia.

K. W. ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu przestępstwa i złożył wyjaśnienia.

J. O. przyznał się do popełnienia zarzuconego mu przestępstwa, zakwestionował ilość sprzedanej marihuany i złożył wyjaśnienia.

Sąd zważył:

Ustalając stan faktyczny w sprawie, sąd opierał się na dowodach z wyjaśnień oskarżonych, zeznań świadków oraz na dowodach z dokumentów i opinii biegłych.

Dowodom z dokumentów oraz opiniom biegłych dano wiarę w całości, jako niekwestionowanym przez żadną ze stron. Dowody te odpowiadały wszelkim wymaganiom formalnym i merytorycznym stawianym tego rodzaju dokumentom.

Przy ustalaniu stanu faktycznego pominięto zeznania Z. B., A. M., M. Z. i J. Ł., albowiem zeznania te nie wnosiły niczego istotnego dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Odnosząc się do czynów zarzucanych M. Ż., sąd wskazuje, że nie dano wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w których podnosił, że nie zajmował się sprzedażą marihuany z zyskiem.

Po pierwsze przeczą temu zeznania W. W. (1), który podczas okazania rozpoznał M. Ż. i w wyjaśnieniach wskazywał na niego, jako osobę, od której regularnie kupował narkotyki w okresie od 2008 r. do 6 czerwca 2014 r.

Również wyjaśnienia K. G. wskazywały na to, że kupował od M. Ż. narkotyki.

Także M. R. wskazywał na M. Ż. jako osobę, od której kupował marihuanę w okresie od połowy 2009 r. do 9 czerwca 2014 r.

K. J. wyjaśnił w postępowaniu przygotowawczym, że kupował od M. Ż. marihuanę. W 2013 r. kupił od niego 10-15 gramów, jednorazowo kupował 4-5 gramy. W 2013 r. spotkał się z oskarżonym cztery razy i za gram marihuany płacił mu 20-30 zł.

K. J. rozpoznał również M. Ż. jako osobę o pseudonimie (...), od której kupował narkotyki.

Kolejnym dowodem na to, że M. Ż. zajmował się handlem marihuaną były dokumenty ujawniające treść jego rozmów telefonicznych oraz wiadomości tekstowych. Stosowane w nich słownictwo i slang wskazywały na to, że oskarżony jest dealerem narkotykowym.

Sam oskarżony M. Ż. w postępowaniu przygotowawczym przyznał, że handlował marihuaną, choć podawał, że sprzedaż rozpoczął dopiero w 2012 r.

Odnosnie rozpoczęcia przez M. Ż. sprzedaży narkotyków wskazać trzeba, że w toku postępowania przygotowawczego datę początkową w tym zakresie kształtowano na podstawie wyjaśnień złożonych przez K. G., który stwierdził (k. 320), że kupno rozpoczął w 2002 r.

Tymczasem w toku konfrontacji z M. Ż. (k. 1134) przyznał, że „poniosło go odnośnie daty”, stwierdzając, że kupować narkotyki zaczął nie od 2002, lecz od 2006 r. W toku zaś postępowania sądowego K. G. podtrzymał uprzednie wyjaśnienia, lecz niejasno zeznawał odnośnie daty poznania M. Ż., stwierdzając nadto wprost, że koloryzował fakty podczas przesłuchań w postępowaniu przygotowawczym.

W tym stanie rzeczy sąd zmuszony był poszukiwać innych źródeł dowodowych pozwalających na ustalenie daty, od kiedy M. Ż. zaczął popełniać przestępstwo. O datach tych mówili oskarżeni, którzy kupowali narkotyki od M. Ż. i z

tych osób najwcześniejszą datę podawał W. W. (1), który marihuanę zaczął kupować w 2008 r. (k. 154-155). Ten rok przyjęto zatem za początek przestępczej działalności M. Ż..

Nie dano wiary wyjaśnieniom M. Ż., że sprzedaż narkotyków rozpoczął w 2012 r. Przeczyły temu nie tylko wyjaśnienia W. W. (1), ale także M. R., który podawał jako datę początkową połowę 2009 r.

Oskarżony M. Ż. przeczył jakoby zajmował się handlem amfetaminą. Jedynym dowodem wskazującym na sprzedaż przez niego tego rodzaju środka odurzającego były wyjaśnienia i zeznania K. G..

K. G. zmieniał swoje wyjaśnienia odnośnie nie tylko daty, od kiedy zaczął kupować narkotyki, ale również odnośnie ich ilości, stwierdzając ostatecznie (odnośnie wyjaśnień z postępowania przygotowawczego), że „to wszystko było wymuszone, naciągane tak, jak ilości narkotyków”.

W tym stanie rzeczy sąd uznał niewielką wartość dowodową wyjaśnień i zeznań K. G. również co do ilości zakupionej od M. Ż. amfetaminy. Skoro K. G. podczas kolejnych przesłuchań zmniejszał ilości kupionych od M. Ż. narkotyków, zdaniem sądu nie można było ustalić jaką (i czy w ogóle) ilość amfetaminy zakupił od M. Ż.. Nadto przed sądem K. G. nie był w stanie powiedzieć ile razy miałby kupować amfetaminę od M. Ż., stwierdzając, że było to może 10, może 20, może 30, a może 40 razy. Podawał, że amfetaminę kupował w ilościach ok. 1 g na raz, gdy wcześniej w postępowaniu przygotowawczym mówił o ilościach 2-3 g (konfrontacja z M. Ż.).

W konsekwencji, z braku wystarczająco wiarygodnych dowodów, sąd wyeliminował z opisu przypisanego M. Ż. czynu działanie polegające na sprzedaży amfetaminy.

Sąd skorygował (w stosunku do tych ujętych w zarzucie) ilości sprzedanej przez M. Ż. marihuany.

Nie tylko K. G. (o czym była mowa wyżej), ale również W. W. (1) zmienił przed sądem swoje wyjaśnienia odnośnie tego, jakie ilości narkotyków miał kupować od M. Ż.. Po odczytaniu mu jego wyjaśnień z postępowania przygotowawczego podtrzymał te wyjaśnienia za wyjątkiem podanych przez siebie ilości narkotyków.

Również K. J., choć podtrzymał wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego, stwierdzał, że nie pamięta, aby kupował narkotyki więcej niż jeden raz oraz że nie wie ile to jest 10, 3, czy 5 gramów.

Przesłuchiwany przed sądem M. R. nie podtrzymał wcześniej podawanych przez siebie ilości narkotyków, które miał kupić od M. Ż., stwierdzając, że wydaje mu się, że w okresie od 2009 do 2014 roku kupił od niego mniej niż 159 g marihuany.

W tym stanie rzeczy sąd uznał, że na podstawie wyjaśnień współoskarżonych oraz zeznań świadków, którzy wcześniej występowali w charakterze współoskarżonych, nie sposób precyzyjnie i jednoznacznie ustalić jakie ilości narkotyków sprzedał im oskarżony M. Ż.. Inne dowody, w tym treść rozmów telefonicznych oskarżonych, również nie pozwalały na poczynienie tego rodzaju precyzyjnych ustaleń.

Sąd zdecydował się zatem odwołać w tym zakresie do wyjaśnień samego M. Ż..

W toku wyjaśnień w postępowaniu przygotowawczym M. Ż. stwierdzał – odnośnie łącznej ilości marihuany, którą kupił, że: jesienią 2013 r. kupił 50-**100** g; następnie kupił 50 g (ostatnia transakcja), z czego część spalił, a **10** g sprzedał K. G. oraz **10** g sprzedał komuś, kogo nie pamięta; 300- **400** g kupił od niejakiego Świniaka.

K. G. w zeznaniach złożonych przed sądem, jako ostateczną ilość, którą jego zdaniem kupił od M. Ż. podał 500 g marihuany.

Analizując treść wyjaśnień M. Ż. i konfrontując je z obciążającymi oskarżonego dowodami, sąd uznał, że przedstawiana przez niego linia obrony, wedle której to K. G. sprzedawał mu narkotyki, była nieprawdziwa. Zdaniem sądu

wyjaśnienia takie oskarżony składał, bowiem to K. G. najbardziej obciążał oskarżonego w toku postępowania przygotowawczego.

Nieprawdziwa była również wersja przedstawiana przez M. Ż., wedle której nie tylko sprzedawał narkotyki współpodejrzanym a następnie współoskarżonym, ale wzajemnie sobie tych środków udzielali. Tego rodzaju zdarzeń nie potwierdzał kategorycznie żaden inny oskarżony, czy świadek. Ponadto trudno byłoby uznać za logiczne wieloletnie działanie oskarżonego, które miałyby polegać na swego rodzaju wymienianiu się środkami odurzającymi, czy też, jak również twierdził, odstępowaniu ich sobie ze współpodejrzanymi po cenie zakupu.

Wracając do wyjaśnień M. Ż., w toku przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym (k. 1145), stwierdził, że kilkanaście razy spotkał się z K. G. koło gołębnika i sprzedał mu on marihuanę (w tym w postaci haszyszu) w łącznej ilości około **500** g. Choć sąd nie przyjmował za prawdziwą wersji, wedle której to K. G. sprzedawał narkotyki M. Ż., w przytoczonych wyjaśnieniach M. Ż. w istocie przyznawał się do zakupu kolejnych 500 g marihuany. Ponadto ilość ta była zgodna z tą, którą jako ostateczną wskazał w zeznaniach przed sądem K. G. i którą miał kupić od M. Ż..

Uznając na podstawie przytoczonych w ustaleniach faktycznych obciążających oskarżonego M. Ż. dowodów, z których jasno wynikało, że trudnił się on handlem marihuaną, sąd przyjął, że podawane przez M. Ż. ilości marihuany (zaznaczone wyżej wytłuszczonym drukiem) zostały przez niego następnie sprzedane (na co wskazuje chociażby ich przekraczająca wielokrotnie jednorazowe działki ilość). Łącznie sąd przyjął zatem, że M. Ż. dopuścił się z pewnością handlu marihuaną w ilości nie mniejszej niż **1020** gramów.

Sam M. Ż. w postępowaniu przygotowawczym przyznawał, że handlował marihuaną i że sprzedawał ją m.in. K. G., W. W. (1) i K. J.. Nadto w miejscu zamieszkania oskarżonego odnaleziono przedmioty, które zazwyczaj odnajdywane są u osób trudniących się handlem narkotykami, a to woreczki strunowe, większą ilość gotówki, telefony i karty SIM.

Również ujawniona u oskarżonego w toku przeszukania ilość marihuany wskazywała na to, że nie była ona przeznaczona na własny użytek.

W akcie oskarżenia przyjęto, że oskarżony marihuanę sprzedawał po cenie 30 zł za jeden gram. Tymczasem analiza wyjaśnień i zeznań oskarżonych i świadków pokazuje, że cena, po której kupowali marihuanę od oskarżonego, wahała się w granicach od 25 do 30 zł i taką też kwotę przyjął sąd w opisie przypisanego oskarżonemu czynu.

Oskarżony M. Ż. przyznawał się do posiadania ujawnionych w jego domu i samochodzie narkotyków. Popęlenie tego przestępstwa potwierdzone zostało również dowodem z opinii biegłego, w związku z czym nie było żadnych wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego w tym zakresie.

W tym stanie rzeczy sąd uznał, że M. Ż. dopuścił się popełnienia dwóch przestępstw, tj. z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk i z art. 62 ust. 2 te same ustawy.

Działalność oskarżonego trwała przez okres 6 lat i przyniosła mu łącznie przychód w kwocie co najmniej 25500 zł. Kwotę tę sąd obliczył w wyniku przemnożenia ilości 1020 g marihuany przez najniższą stawkę, za jaką oskarżony ją sprzedawał, tj. 25 zł za gram.

Ustalenia powyższe pozwoliły sądowi przyjąć, że oskarżony ze swojej przestępczej działalności uczynił sobie stałe źródło dochodów. Brak jest danych na to, aby w okresie ujętym w wyroku uzyskiwał dochody z innych źródeł. Ale nawet to nie uniemożliwiałoby przyjęcia, że sprzedaż narkotyków stanowiła co najmniej dodatkowy sposób zarobkowania.

Ujawniona u oskarżonego w toku przeszukania ilość narkotyków pozwalała na odurzenie się nią ponad 50 osób, bowiem zwyczajową porcją handlową marihuany jest (i tak również było w przedmiotowej sprawie) 1 g. Co za tym idzie kwalifikacja z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii była słuszna.

Analizując treść wyjaśnień W. W. (1) i M. R., którzy co do zasady przyznawali się do posiadania środków odurzających, dojsz należało do wniosku, że zarzucony im czyn dotyczył używania przez nich marihuany i przeznaczania jej na własny użytek.

Obciążającymi oskarżonych dowodami, które potwierdzały ich sprawstwo były ich wyjaśnienia, a także wyjaśnienia M. Ż..

Oskarżeni określali ilości kupowanej przez siebie marihuany na 2 do 5 g w miesiącu (M. R.) i 4 g w miesiącu (W. W. (1)). Obaj kategorycznie stwierdzali, że kupowaną marihuanę przeznaczali na własny użytek i byli jej palaczami. Kupowane przez nich ilości (jednorazowo) uznać zaś należało za nieznaczne.

W tym stanie rzeczy sąd uznał, że zarzucone oskarżonym czyny dotyczące posiadania środków odurzających, zostały błędnie zakwalifikowane z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk.

Tego rodzaju konstrukcja prawna, która zakładała, że oskarżeni podjęli z góry powzięty zamiar posiadania tak dużych, jak to ujęto w akcie oskarżenia, ilości narkotyków, była niewłaściwa i sztuczna.

Zdaniem sądu zamiary oskarżonych były innego rodzaju, niż ten przypisany M. Ż., i nie były „z góry powzięte” w rozumieniu art. 12 kk. Zamiar palenia marihuany, jest zdaniem sądu zbyt ogólny, aby można było go kwalifikować, jako z góry powzięty i uzasadniający przyjęcie popełnienia przestępstwa niejako na raty i w zw. z art. 12 kk. Zamiar osoby, która chce palić marihuanę, konkretyzuje się i odnawia w chwili, gdy podejmuje ona decyzję o zakupie kolejnej jej porcji. Zwrócić należy uwagę, że osoby takie (w tym oskarżeni) nie gromadzą środków odurzających, aby ostatecznie móc przypisywać im ich posiadanie - dokonane niejako na raty poprzez zakup poszczególnych porcji narkotyku, którego przecież ostatecznie nigdy nie zgromadzili w podawanej w zarzutach ilości.

W tym stanie rzeczy sąd uznał kwalifikację w związku z art. 12 kk za nieprawidłową.

Skutkiem powyższego było przyjęcie, że oskarżeni za każdym razem, kiedy kupowali kolejną porcję marihuany, popełniali odrębny czyn.

Ponieważ kupowane przez oskarżonych jednorazowo ilości narkotyku nie były znaczne, a oskarżeni marihuanę spalali sami, zasadnym było umorzenie wobec nich postępowania o tego rodzaju czyny (art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii). Karanie oskarżonych, palaczy marihuany, zdaniem sądu byłoby niecelowe i pozbawione uzasadnienia. Popełnione przez nich przestępstwa w postaci posiadania marihuany przed jej wypaleniem były w stopniu oczywistym czynami o nieznacznej społecznej szkodliwości.

Koniecznym było również umorzenie postępowania co do części z tych czynów zarzuconych W. W. (1) z uwagi na ich przedawnienie (pkt X części dyspozytywnej wyroku), mając na uwadze to, kiedy oskarżonemu przedstawiono zarzuty (k. 149 – 9 czerwca 2014 r.).

Uniewinniono oskarżonego M. R. od czynu polegającego na udzieleniu innym osobom środków odurzających.

Po pierwsze oskarżony w swoich wyjaśnieniach mówił o udzieleniu środka odurzającego jednej, a nie dwóm osobom, jak to ujęto w akcie oskarżenia. Nie to jednak legło u podstaw decyzji sądu.

Oskarżony w wyjaśnieniach podał, że w 2013 r. dwukrotnie udzielił innej osobie marihuany w ilości po 1 g, odmawiając wyjaśnień w dalszej części co do tych zdarzeń. W postępowaniu sądowym (również po wznowieniu m.in. w tym celu przewodu sądowego) oskarżony nie był w stanie podać żadnych szczegółów dotyczących udzielenia środków odurzających, czy to danej osoby, której ich udzielił, czy też chociażby jej wieku oraz czy uczynił to odpłatnie, czy też nieodpłatnie.

W tym stanie rzeczy zarzut z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii był niesłuszny.

Oskarżonemu, w wypadku skazania, należy przypisać popełnienie konkretnego czynu zakwalifikowanego z konkretnego przepisu ustawy. Tymczasem w świetle wyjaśnień oskarżonego (i to już tych z postępowania przygotowawczego) nie wiadomo było w zasadzie jakiego przestępstwa miałyby się oskarżony dopuścić. Kwalifikowanie jego czynów z art. 58 ust. 1 ustawy uznać należało za dowolne.

Nie wiadomo było bowiem, czy oskarżony nie udzielił środka odurzającego osobie pełnoletniej, czy też małoletniej, czy odpłatnie, czy nieodpłatnie, a być może również w celu osiągnięcia korzyści osobistej, czy korzyści majątkowej. Tego rodzaju ustalenia niezbędne były zaś do tego, aby móc postawić oskarżonemu skonkretyzowany zarzut. Mało tego, niezbędne były do ustalenia tego, czy oskarżony dopuścił się występku, czy zbrodni.

W tym stanie rzeczy sąd obowiązany był oskarżonego z braku dowodów uniewinnić.

Sąd umorzył postępowanie co do zarzucanego oskarżonemu W. W. (1) czynu polegającego na uprawie jednego krzaka konopi. Czyn ten charakteryzował się znikomą społeczną szkodliwością i to w stopniu zdaniem sądu oczywistym.

Zabezpieczona u oskarżonego roślina miała 15 cm wysokości i wyrosła z zasianego przez oskarżonego nasionka, które nabył wraz z wysuszonymi liśćmi marihuany. Jak wyjaśnił oskarżony, roślinę zamierzał spożytkować na własne potrzeby. Z opinii biegłego wynikało zaś, że waga rośliny wyniosła 0,87 g.

Wielkość i waga rośliny, okoliczności w jakich została zasiana i cel w jakim oskarżony to uczynił powodowały, że zachowanie oskarżonego uznano za społecznie szkodliwe w stopniu znikomym. Podejmując tę decyzję, sąd nie tracił z pola widzenia aktualnych trendów ustawodawczych, które zmierzają do łagodniejszego traktowania używania i posiadania marihuany, czego dowodem jest wprowadzenie art. 62a do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd uniewinnił oskarżonego K. W. od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sam oskarżony na żadnym z etapów postępowania nie przyznał się do zarzucanego mu przestępstwa i kategorycznie stwierdzał, że nigdy nie udzielił i nie sprzedał marihuany W. W. (1).

W toku śledztwa W. W. (1) wyjaśnił, że marihuanę kupował od osoby o imieniu K.. Przesłuchany na tę okoliczność K. W., zaprzeczył, aby był osobą, o której wyjaśnił W. W. (1). Następnie podczas konfrontacji, bez przeprowadzenia wcześniej czynności okazania K. W., W. W. (1) odmówił składania wyjaśnień. Następnie przed sądem stwierdził, że K. W. nie jest tą osobą, o której wyjaśniał w postępowaniu przygotowawczym.

W tym stanie rzeczy wobec braku innych dowodów wskazujących na to, że K. W. sprzedawał W. W. (1) narkotyki, sąd obowiązany był oskarżonego uniewinnić.

Sąd uznał, że oskarżony J. O. dopuścił się popełnienia czynów z art. 59 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Oskarżony przed sądem sugerował, że kupione przez niego ziele, następnie odsprzedane dalej W. W. (1), nie było marihuaną. Również W. W. (1) przed sądem sugerował, że sprzedany mu środek mógł być tzw. dopalaczem.

Zdaniem sądu powyższe wyjaśnienia stanowiły jedynie przyjętą linię obrony.

Przede wszystkim w postępowaniu przygotowawczym J. O. przyznał się dwukrotnie do popełnienia zarzucanego mu czynu (podczas przesłuchania i podczas okazania mu W. W. (1)). W przyznaniu tym zawierało się nie tylko to, że sprzedany środek był faktycznie marihuaną, ale również to, że środek ten sprzedany został w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

W toku śledztwa W. W. (1) nie kwestionował, aby sprzedane mu ziele nie było marihuaną. Mało tego, ziele miało być przez oskarżonego przekazywane (do czego również się przyznał) pięciokrotnie. Logicznym jest zatem, że gdyby W. W. (1) miał zastrzeżenia do jakości środka odurzającego, nie kupowałby kolejnych jego porcji.

Żaden dowód nie potwierdzał tego, aby oskarżony J. O. działał w ramach z góry powziętego zamiaru. Podkreślić trzeba, że sprzedaż marihuany W. W. (1) miała charakter incydentalny, bowiem oskarżony co do zasady nie zajmował się handlem narkotykami. Nie można było zatem przyjmować, że w którymkolwiek momencie podjął on z góry zamiar sprzedaży (kilkukrotnej) narkotyków W. W. (1).

Powyższe rodziło konsekwencje w postaci uznania każdej sprzedaży za odrębny czyn i zakwalifikowanie tych czynów w zw. z art. 91 § 1 kk.

Sąd uznał ponadto, że czyny oskarżonego stanowiły wypadki mniejszej wagi. Przekazywane ilości środka odurzającego były niewielkie. Niewielkie były również korzyści majątkowe, które oskarżony w związku z tym uzyskał. Ponadto transakcje dotyczyły tzw. narkotyku miękkiego, a oskarżony co do zasady nie trudnił się handlem narkotykami.

W tym stanie rzeczy sąd uznał J. O. za winnego opisanych w części dyspozytywnej w punkcie XIII czynów, kwalifikowanych z art. 59 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 kk.

Decydując o wymiarze kary dla M. Ż. sąd uznał za wystarczające wymierzenie kar jednostkowych w wysokości 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary 1 roku pozbawienia wolności, a także kary łącznej 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Nadto za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii sąd zdecydował się wymierzyć karę 300 stawek dziennych grzywny po 30 zł.

Czyny oskarżonego, w szczególności dotyczące handlu narkotykami, charakteryzowały się znaczną społeczną szkodliwością. Dotyczyły jednak tzw. miękkiego narkotyku, co sąd uwzględnił przy wymiarze kary. Sąd wziął również pod uwagę uprzednią niekaralność oskarżonego.

Oskarżony odbył już częściowo karę, bowiem stosowano wobec niego przez prawie pół roku tymczasowe aresztowanie. Mając na uwadze tenże fakt oraz podjęcie przez oskarżonego pracy i zmianę linii życiowej, sąd uznał za wystarczające wymierzenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby. Jednocześnie oddano oskarżonego pod dozór kuratora sądowego.

Zdaniem sądu wobec oskarżonego zaistniała pozytywna prognoza kryminologiczna i orzekanie wobec niego bezwzględnej kary pozbawienia wolności byłoby niecelowe. Tym bardziej, że mając na uwadze, iż oskarżony przestępstwo popełniał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, sąd zdecydował o orzeczeniu wobec oskarżonego kary grzywny. Kara ta powinna wpłynąć na uświadomienie oskarżonemu nieopłacalności popełniania przestępstw.

Skutek taki winno odnieść również zobowiązanie oskarżonego do zwrotu uzyskanej przez niego korzyści majątkowej, o czym orzeczono w punkcie VI części dyspozytywnej wyroku.

Sąd zdecydował o odstąpieniu od wymierzenia kary co do oskarżonego J. O.. Zdaniem sądu cele kary zostaną w jego przypadku całkowicie spełnione przez orzeczone obowiązek zapłaty nawiazki w kwocie 4 tys. zł na rzecz Stowarzyszenia (...).

Oskarżony jest osobą młodą i nie karaną, a czyny, których się dopuścił, nie charakteryzowały się znaczną społeczną szkodliwością. Tym samym orzekanie wobec oskarżonego kary, która niosłaby za sobą poważne osobiste konsekwencje, byłoby niewłaściwe. Wystarczającym środkiem, który winien skłonić oskarżonego do nie popełniania przestępstw w przyszłości, będzie obowiązek zapłaty nawiazki.

W punktach od XVI do XX części dyspozytywnej wyroku sąd zdecydował o zwrocie oskarżonemu tych dowodów rzeczowych, których posiadanie nie było zabronione i które nie służyły do popełnienia przestępstwa oraz o przepadku tych dowodów, które stanowiły środki odurzające i przedmioty pochodzące lub służące do popełnienia czynów zabronionych.

Ponieważ oskarżony M. Ż. pracuje i uzyskuje dochody, obciążono go kosztami sądowymi i opłatą.

W części uniewinniającej i umarzającej kosztami postępowania obciążono Skarb Państwa, za wyjątkiem należności z tytułu ustanowienia obrońcy z wyboru przez oskarżonego M. R.. Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów, a co za tym idzie skierował przeciwko sobie podejrzenie popełnienia czynu zabronionego w myśl art. 632 pkt 2 kpk.